

ÎNCHEIERE

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ana Frumusache și
Anatolie Frumusache,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Anatolie
Frumusache și Ana Frumusache împotriva Tatiane Smirnov, intervenient accesoriu
Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Bălți cu privire la decăderea din
drepturile părintești,

împotriva deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a
respins apelul declarat de către Ana Frumusache și Anatolie Frumusache și s-a
menținut hotărârea din 05 iunie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

constată :

La 16 februarie 2017 Anatolie Frumusache și Ana Frumusache s-au adresat cu
cerere de chemare în judecată împotriva Tatiane Smirnov, intervenient accesoriu
Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Bălți, prin care au solicitat decăderea
Tatiane Smirnov din drepturile părintești față de copilul minor XXXXX.

În motivarea cererii reclamanții au indicat că în luna iunie 2015 au depus la
Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Bălți cererea privind verificarea
compatibilității de a fi adoptatori, cu intenția de a adopta un copil, fiind aprobată și
eliberat atestat de adoptator.

În luna decembrie 2015 Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Bălți
le-a comunicat că este un copil abandonat și se iau măsurile corespunzătoare. Acest
copil li s-a încredințat în îngrijire parentală, ca ulterior să-l adopte, deoarece mama
biologică l-a abandonat și refuză categoric să-l ia acasă.

Ulterior, în anul 2016 au aflat că Tatiana Smirnov este mama biologică a
copilului minor XXXXX, născută la XXXXX, care a fost abandonată chiar de la
naștere, fiind plasată în Centrul Perinatologic din mun. Bălți. Tatiana Smirnov a
depus cerere de refuz de drepturi a copilului său, care a fost luată la evidență ca copil
rămas fără ocrotire părintească.

Au menționat că Comisia municipală pentru protecția copilului a decis plasarea temporară a copilului XXXXX în Centrul de Plasament Temporar și Reabilitare pentru Copii din mun. Bălți. Ulterior, Autoritatea Tutelară a decis, prin decizia nr. 9 din 16 iulie 2015, plasarea copilului în Centrul respectiv.

Autoritatea tutelară a elaborat împreună cu mama biologică a copilului minor un Plan individualizat de asistență în scopul depășirii situației de dificultate. Însă, Tatiana Smirnov a arătat o lipsă totală de interes, o indiferență și s-a eschivat în totalitate de obligațiile sale părintești. Astfel, reintegrarea copilului în familia biologică a fost imposibil de a se efectua, deoarece mama biologică a vizitat copilul la CPTRC Bălți o singură dată și doar la insistența angajaților Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei Bălți.

Reclamantii consideră că indiferența față de copilul său, a fost manifestată repetat de către Tatiana Smirnov, prin cererile întocmite în luna decembrie de refuz benevol față de copilul său, fiind dat acordul de a fi decăzută din drepturile părintești.

Prin dispoziția nr. 796 din 07 decembrie 2015 Primarul mun. Bălți a instituit tutela asupra minorei XXXXX, născută la XXXXX. A numit pe Anatolie Frumusache și Ana Frumusache în calitate de tutori asupra minorei XXXXX.

Consideră că copilul s-a integrat în familia lor, fiindu-i oferit toată atenția și căldura părintească și că ea nu ar concepe altă realitate.

Au indicat că Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Bălți a inițiat procedura de integrare a copilului în cadrul familiei biologice, însă mama biologică nu manifestă nici un interes față de copil, motivând că nu dispune de surse financiare pentru a vizita copilul.

Prin hotărârea din 05 iunie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Anatolie Frumusache și Ana Frumusache împotriva Tatiane Smirnov, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Bălți cu privire la decăderea din drepturile părintești. (f.d. 211, 217-225, vol. I)

Prin decizia din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți s-a respins cererea de apel declarată de către Anatolie Frumusache, Ana Frumusache și s-a menținut hotărârea din 05 iunie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central. (f.d. 127, 128-136, vol. II)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele au reținut că principiul interesului superior al copilului reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea ei, reprezintă o obligație de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o. Conform art. 3 alin. (1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Instanțele au menționat că împrejurările faptice, care au condus la abandonul copilului minor de către mama biologică, au decăzut, fapt ce condiționează lipsa temeiului invocat în vederea decăderii din drepturi părintești în baza art. 67 lit. b) din Codul familiei.

Totodată, au reținut că prin hotărârea din 01 iunie 2016 și hotărârea suplimentară din 26 august 2016 a Judecătoriei Bălți, care a devenit definitivă prin

decizia din 15 noiembrie 2016 a Curții de Apel Bălți și irevocabilă, prin decizia din 21 iunie 2017 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins cerința înaintată de către Direcția Asistență și Protecția Familiei Bălți cu privire la decăderea Tatianei Smirnov din drepturile părintești față de copilul XXXXX.

La 28 martie 2019 Anatolie Frumusache și Ana Frumusache au depus recurs împotriva deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 05 iunie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, solicitând casarea hotărârilor instanțelor inferioare, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a admite cererea de chemare în judecată integral. (f.d. 148-153, vol. II)

În motivarea recursului au invocat că instanțele inferioare la emiterea soluțiilor sale au încălcat și aplicat eronat normele de drept material, au apreciat arbitrar probele cauzei, fiind comise erori grave, care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Consideră că instanțele au dat apreciere eronată interesului superior al copilului și dreptului la viață de familie, limitându-se la transcrierea normelor de drept și a jurisprudenței CtEDO, fără a aprecia probele din dosar.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 31 ianuarie 2019, a publicat-o pe pagina web a instanței la 11 martie 2019.

Prin scrisoarea de însoțire nr. 4973 din 12 martie 2019 instanța de apel a expediat recurenților copia deciziei, care a fost recepționată la data de 18 martie 2019.

Recursul depus la data de 28 martie 2019, se consideră în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ana Frumusache și Anatolie Frumusache este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Ana Frumusache și Anatolie Frumusache asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurenți nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenții și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ana Frumusache și Anatolie Frumusache, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1¹) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către Ana Frumusache și Anatolie Frumusache, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Dumitru Mardari

Nina Vascan